

ПРОТОКОЛ

№ 39

гр. Пазарджик, 24.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Нели Ив. Вългарова
Сложи за разглеждане докладваното от Минка П. Трънджиева Въззивно гражданско дело № 20245200500003 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

За жалбоподателя „**ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ**“ АД представител не се явява, надлежно призовани. Постъпила е писмена молба, с която не възразяват по хода на делото и излагат становище по съществото на спора. Претендират и разноски. Представен е списък на разноски – общо 1981.88 лева за цялото производство.

Ответникът **А. Х. Ч.** се представлява адв. К. А. - определен за особен представител.

АДВ. А.: Моля да дадете ход на делото, няма процесуална пречка.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото, затова при условията на чл. 142 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

Производството е по чл. 258 и следващите от Граждански процесуален кодекс.

С решение на Районен съд - П., постановено по гр.д. № 3320 по описа за 2022 година, е прието за установено на основание чл. 422, във връзка с чл. 430, ал. 1 от ТЗ по отношение на А. Х. Ч., ЕГН ***** от с. Ч., общ. П., ул. "***" №**, че съществува вземане на „Юробанк България“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район В., ул. "О.П." №**, конституирани като ищец по реда на чл. 227 ГПК, на мястото на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С. А., Франция, рег. № 542097902 чрез „БНП

Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., Ж.К."М.*", Б.П.-С.,С**, за сумата в размер на 3677,51 лева, представляваща главница /чистата стойност/ по договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта ***** от 16.09.2019 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 03.05.2022 г., до окончателното изплащане на задължението, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 1362/2022 г. по описа на РС П., като са отхвърлени исквете за главница за сумата над 3677,51 лева до претендирания размер от 6242,71 лева, за възнаградителна лихва в размер на 6764,40 лева за периода от 20.01.2021 г. до 20.04.2025 г. и за мораторна лихва в размер на 731,23 лева за периода от 20.02.2021 г. до 16.04.2022 г., като неоснователни.

Осъден е А. Х. Ч., ЕГН ***** от с. Ч., общ. П., ул. „Ш.Ш.“ № **, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, да заплати в полза на „Юробанк България“ АД, ЕИК ***** сумата в размер на 468,35 лева разноски, сторени в заповедното производство и в исковото производство, съразмерно на уважената част от исквете.

В срок така постановеното решение е обжалвано от „Юробанк България“ АД в отхвърлителните му части.

Считат, че в тази част решението е неправилно.

Неправилно съдът приел, че сключеният с ответника договор е недействителен на основание чл. 22 от ЗПК, във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК.

По този въпрос била налице задължителна практика на ВКС. Според приетото в нея норма на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК е спазена, когато в договора за потребителски кредит са посочени годишният процент на разходите по кредита (46.49%) и общата сума, дължима от потребителя (15 256.80 лв.), изчислени към момента на сключване на договора. В конкретния договор били посочени годишният процент на разходите и общата сума, дължима от потребителя, като в чл. 3 от договора били обективирани и взетите предвид допускания, поради което считат, че всички изисквания на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК са изпълнени.

Както националният закон, така и Директива 2008/48/ЕО не поставяли като изискване към съдържанието на договора посочване на компонентите на годишния процент на разходите. Те били нормативно определени в чл. 19, ал. 1 от ЗПК, респ. Приложение № 1 към ЗПК, както приемали и други съдилища в практиката си.

Съгласно чл. 19, ал. 4 от Закона за потребителския кредит ГПР не може да бъде по-висок от пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута, определена с постановление на Министерския съвет на Република България. Законната лихва към момента на сключване на договор е 10 %, поради което и ГПР не следва да надвишава 50 %. Посоченият в договора ГПР бил уговорен в допустимите параметри по чл.

19, ал. 4 от ЗПК и не надвишавал определения размер. Съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗПК лихвите били част от компонентите, формиращи ГПР. След като в самия закон е предвиден максимален размер на ГПР, който не следва да надвишава пет пъти законната лихва, посоченият в договора фиксиран годишен лихвен процент по заема бил в рамките на допустимия от закона размер, като част от ГПР по заема.

Считат, че уговорените в договора размери на ГПР и на лихвения процент не са нищожни и не противоречат на добрите нрави.

Молят решението в обжалваните части да бъде отменено и предявените иски – уважени, като претендират и разноски – юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

В срок е постъпил писмен отговор от А. Ч., чрез процесуалния му представител.

Ответникът счита, че жалбата е неоснователна.

Съдът правилно възприел фактическата обстановка анализирал правната и фактическата страна по задължението на длъжника А. Ч. във връзка с отпуснатия му „БНП Париба Пърсънал Файненс“С.А., клон България потребителски кредит № *****/16.09.2019 г.

Подържат възражението си, че ищецът не е надлежно представяван.

Поддържа се и становището, че делото не следва да се гледа от българския съд, без наличие на данни, че отв. Ч. постоянно пребивава в РБългария към момента на откриване на производството по реда на чл. 422, във вр. чл. 415, ал. 1 от ГПК.

Правилно съдът, отчитайки изискванията на чл. 19, ал. 4 от ЗПК и чл. 11, т. 10 от ЗПК, приел, че договорът е недействителен по силата на чл. 22 от ЗПК.

Съдът правилно приел, че договорът противоречи и на добрите нрави по смисъла на разпоредбата на чл. 26, ал. 1, предл. 3 от ЗЗД, тъй като размерът на договорената лихва надвишава установения в практиката критерий за справедливост и еквивалентност при дадените без обезпечение кредити каквито са потребителските.

Съдът правилно приел, въз основа на заключението на експерта, че ответникът дължи сумата от 3677,51 лв. по договора за потребителски кредит № *****/16.09.2019 г., тъй като е заплатил до момента на неизправността си сумата от 2112,49 лв. към 20.10.2021 г., когато е преустановил плащанията си.

Моли решението в обжалваните части да бъде потвърдено.

АДВ. А.: Оспорвам жалбата. Аз съм дал писмен отговор. Нямам доказателствени искания нямам. Да се приключи съдебното дирене.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. А.: Уважаеми въззивни съдии, моля Ви да оставите в сила

решението на Районен съд – Пазарджик като правилно и законосъобразно и постановено и в унисон с процесуалните правила. Действително Районният съд много аналитично е разгледал исковата претенция, съобразил се е със счетоводните изчисления и е отхвърлил съвсем правилно иска на „Юробанк България“ в частта, в която признава, че неправилно и незаконосъобразно са начислени лихви и разноски – така, както ги е описал и е уважил само частта на иска, която действително А. Х. Ч. дължи на банката-кредитор.

Аз поддържам писмения отговор на въззивната жалба.

По отношение на молбата, която е депозирана пред Вас на 22.01.2024 г., мога да кажа, че тя има бланкетни характеристики, по никакъв начин и по нищо не носи допълнителни претенции към изложените във въззивната жалба.

Моля да отхвърлите и претенцията за разноски на въззиваемата страна и оставите в сила решението на РС – Пазарджик № 1039/29.09.2023 г., ведно със законните последици.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ДА СЕ ИЗПЛАТЯТ на адв. К. А. 653,00 лева от внесения депозит

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок до 24.02.2023 г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 09: 40 часа.

Председател: _____

Секретар: _____